

kub praji w 5. St. 19. 25. Scht. Lubi Bratsja, jeliso so schtu bes wami by sa-bludzit wo Praudy, a njechto by jeho wo-brocził; Ton ma wedzicż, so schtuż Rjesch-nika je wobrocził wot jeho bludneho Pu-cza, ton je Duschi wot Smertce spomok, a budże pschitrycż wele Rjehow.

Ziwu Božo! My džakujemy so twojej nedogruntowanej Smertnosti, so ty sluteje Nlady knam stym Čłowekam so tak skilisch, a pola tych wschitkich, kotsiz twojemu Čzenenju so nepschečimja, tajke sbožne Pschemjenenie pschihottujesch, psches kotrež tu časnię a tam wjecznię so derje maju. Ach sposchicż, so by to Słowo wot teje Pokuty, kotrež my tejsch njett wopo-mnili smy, we naschich Duschach moźne było. Smi te twerde kamente Wutroby

wot tych prejcż, kiz hjeschcze Wutrocy tych Rjehow a teje Smertce su. Psches mjen jich Myśl a zyle Žiwenje, so bychu Towarschojo teho Žiwenja byli kotrež twoje Džeczi we twojim Gmejstwi dostanu. Twoje Džeczi pak chzrk ty psches twoju Nladi posylnicż, a to, schtož hjeschcze wot kamenteje Wutroby pschi nich sbortne je, czistcze prejcż wiacż, so bychu lute Swjeze, haj jašnje swieczaže Lampe twoje Čescze byłe, a tejsch druhim pomoźne byłe, so bychu so s Wutrobu kcebi wobrocził. Wuslysch nas, o Kneže, Jezusa Krystusa dla, Hamen!

Aileluja! Sbožo, a Bwalba a Čescz a Mož bydž Bohu naschemu Dnesej! Sjew. sw. Jana 19. St. 1. Scht.

Prjedowanje na pustym Veczori k Laskowaniu.

* Dyż je so jedyn, aby drubi rjany smertny Kyrlisch wuspiewał, da może so ta to krotke, ale rjane Prjedowanje Lutherowskie k Troshciej tym sadewostajenym śrudnym Psches czelam, a k wulkemu Matwarenju tych druhich sromadženych dobrych Smužodow, suajomnych a teho rnnja, priotk lasowacż.

Ujech s Czasmom sa swoj Dom so staram,
So bych brk stajale bottowy,
A reknyc, dyż so bliži k Naram:
Czin somnu, kajž chzesch, Kneže, ty,
Moj Božo, daj psches Krysta Brej,
So w Smertci somnu derje stej. Hamen!

Su strudni sadewostajeni, a druhim sromadženim Pscheszeljo, sze husto ſinscheli, so čzi Rjeschijenjo, kotsiz we Krystuſu wumru, wjestu Nadžiju maju, so ich Krystus sažo wubudzicż, a fej wjecznej Kraſznozzi vobu wejž budże. Lehodla neho-

dži so na žane Waschnje, so bychu Pscheszijenjo tak žałosnje storžicż a płakacż, a so tych wottemrjetych dla tak jara rudžicż chzrli, jako Pohanojo. Pschetož runje kajž Krystus teje Wudowy Ssyna w Niasin, kajž na 16. Nedželu po ſiwjatej Troſziz ſlyschimy, ſjenem Słowom se Smertce wubudzit je, tak dže won ſwojich